

Lovforslag nr. L 17. Fremsat den 7. oktober 1987 af justitsministeren (Ninn-Hansen)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

I lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven ophæves § 4.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

Efter § 4 i lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven skal forslag om revision af loven fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1987-88. Med dette lovforslag foreslås denne revisionsbestemmelse ophævet. Det foreslås således, at udlændingeloven fra 1983 med ændringerne i 1985 og 1986 også fremover skal være den lovgivningsmæssige ramme for udlændinges indrejse og ophold her i landet.

Om Folketingets behandling af det lovforslag, der blev vedtaget som lov nr. 686 af 17. oktober 1986, henvises til lovforslag nr. 4 (blad nr. 4), Folketingstidende 1986-87, sp. 360, 829 og 998 samt blad nr. 99 og 132.

Justitsministeriet finder, at Danmark efter den gældende udlændingelov fortsat påtager sig sin del af løsningen af det internationale flygtningeproblem.

Samtidig giver loven de nødvendige rammer for en regulering af tilstrømningen af asylansøgere. Det er således under den gældende lov - i modsætning til situationen før oktober 1986 - muligt at tilbyde asylansøgere, der opholder sig her i landet, en rimelig hurtig afgørelse på ansøgningen om asyl, ligesom det er muligt at indlogere ansøgerne under passende indkvarteringsforhold.

I forbindelse med lovændringen i oktober 1986 tilkendegav regeringen, at man var indstillet på at overveje en forhøjelse af flygtningekvoten, når den tilsigtede begrænsning af den spontane flygtningestrøm var indtrådt, og den sagspukkel, der var ophobet inden lovændringen, var afviklet. Lovændringen har muliggjort, at sagspuklen nu i det væsentlige er afviklet af Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor under pkt. 5.

2. Udlændingeloven fra 1983 og ændringerne i 1985

a. Udlændingeloven blev vedtaget ved lov nr. 226 af 8. juni 1983, der trådte i kraft den 1. oktober 1983. Med loven blev retsstillingen for flygtninge forbedret, dels ved at flygtninge med Dan-

mark som 1. asylland fik retskrav på asyl, og dels ved at der blev indført en række retssikkerhedsgarantier i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om asyl.

Enhver udlænding, der på grænsen ansøgte om asyl, havde krav på at komme ind i Danmark og krav på at opholde sig her, mens ansøgningen blev behandlet.

Lovens afgrænsning af flygtningebegrebet var betydeligt mere vidtgående end Danmarks forpligtelser ifølge FN-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, idet den gav såvel konventionsflygtninge som de facto-flygtninge retskrav på opholdstilladelse her i landet samt en ubetinget ret til at opholde sig her i landet, mens asylansøgningen blev behandlet.

Afgørelsen om opholdstilladelse til flygtninge træffes i 1. instans af Direktoratet for Udlændinge. Afslag kunne efter 1983-loven i alle tilfælde indbringes for Flygtningenævnet. Der blev indført mulighed for at beskikke en advokat for den pågældende i forbindelse med Flygtningenævnets behandling af sagen, ligesom asylansøgeren og advokaten fik mulighed for mundtligt at redegøre for sagen i Flygtningenævnet.

b. I 1985 ændredes udlændingeloven to gange (lov nr. 232 af 6. juni 1985 og lov nr. 574 af 19. december 1985) med henblik på navnlig at lette sagspresset og sagsbehandlingen i Flygtningenævnet. Der blev således gennem en udvidelse af antallet af nævnsmedlemmer åbnet mulighed for, at nævnet kunne fungere i flere afdelinger. Endvidere blev der givet adgang til, at visse sager kunne behandles i et »lille nævn« (3 medlemmer mod normalt 7). Endelig blev der mulighed for, at Direktoratet for Udlændinge efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp kunne afskære klageadgang til Flygtningenævnet med hensyn til åbenbart grundløse ansøgninger.

Flygtningenævnet fik samtidig mulighed for at bestemme, at behandlingen af visse sager skulle foregå på skriftligt grundlag.

3. Lovændringen i oktober 1986

Ved lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven, der trådte i kraft den 19. oktober 1986, blev der i udlændingelovens § 48 indført mulighed for at afvise en asylansøger på grænsen, hvis den pågældende søger at indrejse til Danmark fra et land, hvor udlændingen befinder sig i en faktisk tryghedssituation. Endvidere blev der med lovændringen indført mulighed for at sætte strafbestemmelsen i kraft over for transportører, der bringer udlændinge her til landet uden fornøden rejselogitimation og visum.

Ændringen medførte ingen forringelse af udlændingelovens retssikkerhedsgarantier vedrørende behandlingen af asylansøgninger eller med hensyn til afgrænsningen af flygtningebegrebet, herunder 1. asyllandsreglen.

a. Afvisning

En asylansøger, der afvises efter reglen i § 48, må ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land. Dette indebærer, at en asylansøger, der indrejser direkte fra et flygtningeproducerende hjemland, aldrig vil kunne afvises på grænsen.

Hvis den pågældende derimod indrejser fra et land, der efterlever flygtningekonventionen fuldt ud, vil afvisning som udgangspunkt kunne ske.

Reglen indebærer, at en udlænding må henvises til at opholde sig i det sikre land, den pågældende søger at indrejse fra, mens sagen behandles i Danmark. Reglen er af processuel karakter og har således ikke ændret ved de materielle flygtningeregler. Personer, der afvises på grænsen, får udleveret en vejledning på deres eget sprog om muligheden for at søge asyl i Danmark ved henvendelse til en dansk repræsentation i udlandet. Den pågældende vil herefter få behandlet sin ansøgning under iagttagelse af de samme retssikkerhedsgarantier som hidtil.

Asylansøgere, som ikke afvises eller udvises i medfør af den nævnte bestemmelse, har fortsat ret til at opholde sig her i landet, mens deres ansøgning behandles.

I de sager, hvor udsendelse efter afvisningsreglen i § 48 er kommet på tale siden reglens ikrafttræden i oktober 1986, er efter direktoratets praksis udsendelse sket til Forbundsrepublikken Tyskland, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Belgien, Frankrig, Italien, Spanien, Schweiz, Østrig, Grækenland, Cypern, Sverige, Norge og

Finland. Udsendelse sker til lande, som følger flygtningekonventionen, og som ikke selv er flygtningeproducerende. Der er således tale om lande, der på linje med Danmark deltager i det internationale samarbejde om flygtningespørgsmål.

Reglerne i lovens § 48 om afvisning og udsendelse af asylansøgere, der inden ankomsten til Danmark har været i et sikkert land, har i 1986 været anvendt overfor ca. 300 personer og i 1987 indtil den 1. oktober overfor ca. 800 personer. Afvisningsreglen har haft den tilsigtede effekt, idet antallet af asylansøgere, der søger at indrejse uden den fornødne rejselogitimation og visum, er faldet markant. I modsætning til tidligere søges der nu i meget vidt omfang om asyl fra ansøgere, der befinder sig i udlandet, jf. nedenfor.

b. Strafansvar overfor transportører

Ved lovændringen i oktober 1986 blev der åbnet mulighed for, at transportører, der bringer udlændinge her til landet, straffes med bøde, såfremt den pågældende udlænding ikke ved indreisen i Danmark er i besiddelse af fornøden rejselogitimation og visum. Justitsministeren blev bemyndiget til efter drøftelse med Retsudvalget at sætte strafbestemmelsen i kraft.

I forlængelse af lovændringen fra oktober 1986 indskærpede Justitsministeriet luftfartsselskabernes pligt til at påse fornøden rejselogitimation og visa hos passagerer. Det blev i den forbindelse tilkendegivet, at strafbestemmelsen først ville blive sat i kraft, hvis der forekom gentagne misbrug.

Gennem statistiske oplysninger følger Justitsministeriet løbende luftfartsselskabernes efterlevelse af reglerne på området.

4. Statistiske oplysninger

a. Spontane asylansøgere

Siden lovændringens ikrafttræden den 19. oktober 1986 har der været et markant fald i antallet af spontant indrejste asylansøgere.

I 1983 indrejste der 332, i 1984, 1985 og indtil lovændringen i oktober 1986 indrejste der henholdsvis 4.312, 8.698 og 8.947 asylansøgere.

Fra den 19. oktober 1986 og til den 31. december 1986 indrejste der i alt 352 spontane asylansøgere.

I indeværende år er der indtil den 1. oktober 1987 indrejst ca. 1.750 asylansøgere. Heri indgår også de udlændinge, der indrejser med familiesammenføringstilladelse, men først efter indreisen indgiver asylansøgning. Dette tal udgør pr. 1. oktober 1987 ca. 300. Det bemærkes, at der erfaringsmæs-

F. t. l. vedr. udlændingeloven

sigt indrejser flere spontane asylansøgere i efterårs-månederne end i forårs- og sommermånederne. Det samlede antal vil således – exclusive familiesammenføringsstilladelser – svare til 1.500–2.000 pr. år.

b. Asylansøgninger via danske repræsentationer i udlandet (§ 7, stk. 4)

Mens antallet af de spontant indrejste asylansøgere som beskrevet er faldet, har der været en overordentlig stor stigning i antallet af ansøgninger om asyl indgivet via de danske repræsentationer i udlandet.

Før lovændringen i oktober 1986 fremkom der praktisk talt ingen ansøgninger via de danske repræsentationer. Fra lovændringens ikrafttræden den 19. oktober 1986 og indtil den 1. oktober 1987 har Direktoratet for Udlændinge registreret ca. 3.000 ansøgninger om asyl fra udlandet, og tendensen er, at antallet af ansøgninger er i hastig stigning. Der er indtil den 1. oktober 1987 meddelt ca. 60 tilladelser efter denne bestemmelse.

c. Flygtningekvote

Danmark har gennem de seneste år modtaget flygtninge i henhold til aftaler med FN's Flygtningehøjkommissær. Der har været afsat en årlig flygtningekvote på 250 personer. Herudover har Danmark i de seneste år modtaget et mindre antal flygtninge i henhold til andre internationale ordninger.

d. Meddelte opholdstilladelser (asyl)

I 1984 og 1985 blev der meddelt asyl til henholdsvis 1.071 og 6.289 flygtninge, der er indrejst spontant. I 1986 blev der givet asyl til i alt 6.371 flygtninge, og i 1987 er der indtil den 1. oktober meddelt asyl til ca. 2.700 flygtninge.

e. Familiesammenføringer m.v.

Efter udlændingelovens § 9 kan der til visse familiemedlemmer til flygtninge meddeles opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring m.v.

Visse familiemedlemmer til herboende flygtninge har i henhold til udlændingeloven et egentligt retskrav på at få meddelt opholdstilladelse. Dette gælder en ægtefælle, mindreårige børn samt forældre over 60 år.

I 1986 blev der i medfør af disse familiesammenføringer givet opholdstilladelse til ca. 500 personer, der har ansøgt fra udlandet på grund af en

familie-mæssig tilknytning til en herboende flygtning.

I 1987 er der indtil den 1. oktober givet opholdstilladelse til ca. 1.400 personer, der har ansøgt fra udlandet. Hertil kommer et mindre antal personer, der har ansøgt i Danmark. Det bemærkes, at det store antal tilladelser i 1987 er udtryk for, at Direktoratet for Udlændinge har afviklet den sagspukkel, der var oparbejdet inden lovændringen i oktober 1986. Set i forhold til antallet af familiesammenføringsstilladelser i årene før 1986 må det ud fra antallet af flygtninge, der er anerkendt inden for de sidste år, antages, at tallet – set i forhold til 1986-niveau – vil være stigende. En andel af disse personer vil efter indrejsen erfaringsmæssigt søge asyl her i landet, jf. punkt 4 a.

f. Opholdstilladelse af humanitære grunde (§ 9, stk. 2, nr. 2)

For personer, der ikke kan anerkendes som flygtninge, har justitsministeren mulighed for i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, at meddele opholdstilladelse, hvis den pågældende ansøger befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

Reglén, der er tiltænkt et snævert anvendelsesområde, forudsætter i hver enkelt sag en konkret og individuel vurdering af, om der foreligger væsentlige hensyn af humanitær karakter, der afgørende taler for, at den pågældende meddeles opholdstilladelse. De særlige hensyn, som kan begrunde en opholdstilladelse efter denne bestemmelse, er først og fremmest oplysninger om udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold. Reglén giver således ikke hjemmel til at meddele opholdstilladelse til alle af f.eks. en bestemt gruppe eller nationalitet.

Bestemmelsen trådte i kraft den 14. juni 1985. I 1987 er der indtil den 1. oktober med hjemmel i bestemmelsen meddelt opholdstilladelse til ca. 200 personer.

5. Forventet udvikling i antallet af opholdstilladelser

a. Som anført under pkt. 4 må det efter den gældende lovgivning forventes, at antallet af spontane asylansøgere, der indrejser, vil ligge i størrelsesordenen 1.500–2.000 årligt. Det må endvidere påregnes, at antallet af opholdstilladelser til personer, der søger asyl via en dansk repræsentation, vil vise en stærkt stigende tendens.

Dette har ikke mindst sammenhæng med det store antal flygtninge, der i 1984–86 fik asyl, og som dermed har skabt en tilknytning til Danmark

for en række familiemedlemmer, der befinder sig i andre lande.

For så vidt angår opholdstilladelse efter reglerne om familiesammenføring må der ligeledes forventes meddelt et stadigt stigende antal opholdstilladelser på grund af tilstrømningen til Danmark i 1984-86.

Antallet af opholdstilladelser til »kvoteflygtninge« i henhold til aftaler med FN's højkommisær og andre internationale aftaler beror bl.a. på de til enhver tid gældende bevillingsmæssige rammer.

b. Regeringen har truffet beslutning om at forøge flygtningekvoten og at ændre kvotebegrebet. Man har herved lagt vægt på, at den samlede indrejse af flygtninge og familiemedlemmer hertil tilrettelægges på en måde, der giver mulighed for en optimal udnyttelse af ressourcerne ikke alene hos udlændingemyndighederne, men også hos de myndigheder og organisationer (Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp), der varetager arbejdet med modtagelse og integration af flygtninge.

Kvotebegrebet ændres således, at kvoten udover de personer, der inviteres til Danmark via programmer under FN's flygtningehøjkommisær, også omfatter de personer, der får opholdstilladelse på grund af familiemæssig tilknytning til en herboende flygtning.

Dette medfører, at ikke blot »FN-flygtninge«, men også familiesammenførte udlændinge til herboende flygtninge, vil være omfattet af kvoten.

Dette vil forbedre mulighederne for en budgetmæssig styring af udviklingen.

Regeringen har truffet beslutning om, at kvoten for 1988 forhøjes fra de nuværende 250 til 1.500 pladser, således at der mindst skal tilbydes FN's flygtningehøjkommisær 250 pladser i 1988. Hvis antallet af opholdstilladelser på grund af familiemæssig tilknytning, jfr. ovenfor pkt. 4 b og pkt. 4 e, bliver mindre end 1.250 pladser, vil det overskydende antal pladser således blive tilbudt FN's flygtningehøjkommisær.

Som anført under pkt. 4 påregnes det, at der ankommer 1.500-2.000 spontane asylansøgere i 1988, og det må derfor antages, at der vil blive meddelt opholdstilladelse til i alt 3.000-3.500 personer omfattet af de nævnte grupper.

6. Administration af udlændingelovgivningen og modtagelsessystemet

a. Direktoratet for Udlændinge

Forud for lovændringen i oktober 1986 var der oparbejdet en betydelig sagspukkel i Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet. Sagsbehand-

lingstiden, der i mange tilfælde oversteg 1 år, var klart uacceptabel for alle parter.

Siden lovændringens ikrafttræden i oktober 1986 er det lykkedes at nedbringe den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Direktoratet for Udlændinge til 3 måneder. Hvis afgørelsen påklages til Flygtningenævnet, medgår der nu gennemsnitligt yderligere 3 måneder eller i alt 6 måneder, inden der foreligger en endelig afgørelse i asylsagen.

Selvom der er tale om en væsentlig nedbringelse af sagsbehandlingstiden, vil en yderligere nedbringelse være ønskelig. De nuværende sagsbehandlingstider skyldes bl.a., at Direktoratet for Udlændinge, Flygtningenævnet og den centrale politiafdeling under rigspolitichefen geografisk er placeret forskellige steder i København. Hertil kommer, at Direktoratet for Udlændinges lokaler er beliggende 5 forskellige steder i Københavnsområdet.

For at forbedre disse forhold har Justitsministeriet taget initiativ til en lokalemæssig sammenlægning af udlændingemyndighederne. Herved kan der gennemføres en mere hensigtsmæssig struktur og en bedre udnyttelse af de personalemæssige ressourcer.

b. Flygtningenævnet

Den stedfundne afvikling af sagspuklen i Flygtningenævnet har som nævnt reduceret sagsbehandlingstiden i nævnet meget væsentligt. Som følge heraf har det været muligt i løbet af 1987 at lempe arbejdsbyrden i nævnets afdelinger og sekretariatet betragteligt, og sekretariatets medarbejderstab er derfor blevet indskrænket.

c. Asylcentre

I samarbejde med Dansk Røde Kors, der forestår asylcentre, har Justitsministeriet løbende tilpasset antallet af asylcentre til behovet. I oktober 1986 var der således indkvarteret ca. 6.000 asylansøgere på 26 asylcentre, herunder 2 skibe og en hotelplatform. Antallet af asylcentre er pr. 1. oktober 1987 foreløbigt nedbragt til 7 med i alt 1.300 asylansøgere indlogeret. Disse centre indebærer alle en fuldt forsvarlig indkvartering. Ved en uændret lovgivning er det Justitsministeriets opfattelse, at antallet af asylcentre vil kunne fastholdes eller nedbringes yderligere.

d. Udenrigstjenesten

Som ovenfor nævnt under 4 b er der for udenrigstjenestens, herunder for de udsendte repræsentationers vedkommende, med lovændringen sket

en betydelig forskydning af arbejdsbyrden. Det kan således særligt fremhæves, at udenrigstjenesten i en række mellemøstlige lande gennem det sidste år har været og stadig er udsat for et stigende arbejdspress på grund af asylsagerne behandling.

Som anført i bemærkningerne til loven om ændring af udlændingeloven, lov nr. 686 af 17. oktober 1986, måtte behandlingen og ekspeditionen af visum- og asylansøgninger forudses at medføre en belastning af udenrigstjenesten, der ville medføre merudgifter. På grundlag af erfaringerne med sags ekspeditionen i det forløbne år kan behovet for merudgifter og forøgelse i personaleforbruget på årsbasis anslås til ca. 11 mill. kr. og 21 årsværk (øvrige), der vil blive søgt på Udenrigsministeriets bidrag til ændringsforslaget til finansloven for 1988.

7. Internationale bestræbelser

a. Danmark har aktivt deltaget i konsultationer, som *FN's flygtningehøjkommissær* har taget initiativ til. Gennem forskellige konsultationer er der konstateret interesse for at afsøge mulighederne for at nå frem til mere ordnede forhold for indstrømmingen af flygtninge og asylansøgere i Europa. Der er således enighed om, at man skal forsøge en handlingsplan baseret på de tanker, der er kommet til udtryk i et dansk forslag på FN's 41. generalforsamling.

b. Det danske forslag, der blev præsenteret på *FN's 41. generalforsamling*, er udmøntet i et resolutionsforslag. Da det ikke under behandlingen på generalforsamlingen så ud til, at forslaget på daværende tidspunkt og i den foreliggende form kunne vedtages enstemmigt, traf man fra dansk side beslutning om – i stedet for at søge en i hast forhandlet og udvandet tekst sat til afstemning – at anmode udvalget om at udsætte stillingtagen til resolutionsforslaget til næste generalforsamling.

I slutningen af december 1986 er det danske forslag blevet præsenteret for ca. 40 lande med henblik på at indhente disses nærmere kommentarer til forslaget. Forslaget vil på baggrund af disse kommentarer og i øvrigt efter konsultationer med de øvrige nordiske lande blive drøftet på Flygtningehøjkommissionens Eksekutivkomitees møde i oktober 1987. Forslaget forventes endvidere behandlet på FN's 42. generalforsamling i 1987.

c. I *Europaråds-regie* har man fra dansk side i en årrække deltaget i og taget initiativ til, at der søges skabt fælles europæiske regler om blandt andet l. asyllandsspørgsmålet. På dansk og svensk initiativ blev spørgsmålet om l. asyllandspoble-

met behandlet i en arbejdsgruppe under Europarådet.

På møder i marts, juni og september 1987 har man i Europaråds-regie drøftet udformningen af en l. asyllandregel. Drøftelserne herom fortsættes.

d. På *Nordisk Råds session* i marts 1986 blev der vedtaget en rekommandation, der indeholder en opfordring til fælles nordisk samarbejde om en række spørgsmål vedrørende flygtninge. De finske repræsentanter kunne dog ikke tilslutte sig hele rekommandationens indhold.

I fortsættelse heraf blev det af de berørte ministre besluttet at nedsætte en ad hoc-arbejdsgruppe, der blandt andet skal drøfte og sikre informationsudveksling vedrørende flygtningespørgsmål, ligesom man i forskellige andre fora har undersøgt mulighederne for en fælles nordisk holdning om flygtningespørgsmål.

Regeringen vil fortsat støtte og aktivt deltage i dette nordiske samarbejde.

e. I lyset af bestræbelserne på at nå frem til en ordning, der lemper og senere ophæver grænseformaliteterne for *EF-landenes* borgere, blev flygtningespørgsmålet endvidere blandt andet på dansk initiativ drøftet på et møde den 20. oktober 1986 i London mellem de ansvarlige EF-ministre for indvandring. På mødet blev det besluttet at nedsætte en ad hoc-arbejdsgruppe, der skal overveje forskellige spørgsmål om indvandring.

De emner, der behandles, er bl.a. spørgsmålet om kontrollen ved fællesskabets ydre grænse, harmonisering af visumpolitikken, misbrug af pas og misbrug af asylretten.

Arbejdsgruppen og to underarbejdsgrupper har holdt flere møder om disse spørgsmål.

Under det danske formandskab i andet halvår af 1987 arbejder man videre på denne baggrund og søger bl.a. at harmonisere visumpolitikken samt at opnå en fælles l. asylland regel, det vil sige opnå ensartede regler i alle lande om de momenter, der skal lægges til grund ved vurderingen af, hvilket land der er nærmest til at yde beskyttelse.

f. Som anført er der taget en lang række initiativer for at få skabt en bred, international løsning af flygtningeproblemet. Det er dog næppe realistisk at tro, at en sådan løsning kan opnås på kort tid. Der er tale om en langsigtet proces, som kræver en fælles holdning fra en lang række lande, og som skridt for skridt skal realiseres. Regeringen vil fortsat arbejde aktivt for at nå en sådan løsning.

8. Andre landes udlændingelovgivning

Under Folketingets behandling af lovændringen i oktober 1986 blev det oplyst, at også andre lande

overvejede at indføre regler til regulering af tilstrømningen af asylansøgere. Udviklingen siden da har vist, at flere lande nu har indført sådanne regler. Det kan således eksempelvis oplyses, at man i Forbundsrepublikken Tyskland i januar 1987 bl.a. har ændret lovgivningen, således at transportører, der bringer udlændinge til Forbundsrepublikken uden fornøden rejselegitimation og visum, straffes med en bøde på 2.000 DM pr. person. Der er også i Belgien og Det Forenede Kongerige indført lignende strafbestemmelser. En tilsvarende fremgangsmåde har længe været praktiseret i USA og Canada.

9. Regeringsudvalget vedrørende flygtninge

Regeringen har for at koordinere flygtningepolitikken nedsat et ministerudvalg. Dette udvalg har bl.a. drøftet spørgsmål vedrørende modtagelses- og integrationssystemet samt bolig- og beskæftigelsesmæssige problemer for flygtninge.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at udvalget i juni måned 1987 tiltrådte, at Administrationsdepartementet iværksætter en gennemgribende undersøgelse af integrationssystemets organisatoriske hensigtsmæssighed. Denne undersøgelse er sat i gang, og resultatet forventes at foreligge omkring årsskiftet 1987/88.